

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra DILETTANTKOMEDIEN.

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 327.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737872211440/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

sætte den Slags Stemninger paa Vers. Følgende Heine'ske Stiløvelse gjorde umaadelig Lykke i Skolens øverste Klasse:

Som gyldent tindrende Klokker
i Takt med Gigerens Klang
dirred de pragtfulde Løkker,
mens Du i Valsen Dig svang.

Af Klangen fra Fløjter og Giger,
af Lokkens ringlende Takt
dybt fra min Sjæl der stige
ei ikko i Bytmænds Dragt.

Som Blomsterstøv Hjerlets Sukke
fagrer til Dig gennem Luft
- Jo pyt, Apotekerens Krulke
for Dig har en sødere Duft.

Disse Vers afbødte en Masse andre, akkurat af samme Slags og i det samme Metrum, som ved en Forplantelsesproces gennem Knopskydning. Jeg havde tykke Bind Manuskripter liggende. Denne livlige Produktion i lyrisk-sønderreven Retning skadede min Eksamensflid til Studentereksamen, som jeg fik næste Sommer med anden Karakter. Ogsaa denne Tilskikkelse tog jeg straks med stor Overlegenhed; jeg huskede, at Oehlschläger kun var Kakkelovnsstudent, og at baade Chr. Winther, Hertz og Paludan-Müller havde *hand* til Attestats. Men min Stemning slog om i Løbet af det Par Timer, jeg sad i Jernbanekapeen og kørte hjem til min Fødeby. Jeg vidste, hvor bedrøvet min Fader var. Jeg vidste, at han ikke vilde sige noget, men gaa op og ned ad Gulvet, naar jeg var til Stede, uden nogen Sinde at henvende Ordet direkte til mig, men ligesom snakkende med sig selv udslynge sin Vrede mod mig i korte Udbrud.

Ved min Ankomst hilste han mig tørt; han gratulerede mig ikke, spurgte ikke om, hvilke Fremtidsplaner jeg havde, og gav mig intet Forslag eller Raad angaaende mit Universitetsstudium. Flere Dage gik hen i en kvælende Tavshed paa begge Sider. Den pinte ham lige saa meget som mig, hvad jeg tydelig mærkede af min Faders Gnaveri over for vor Kokkepige, der tillige var en Slags Husbestyrerinde, og af, at han ikke kom hjem om Aftenerne, men enten gik ud til Bekendte eller i Klubben, uden nogen Sinde at bede mig om at gaa med.

Jeg gik da ensomme Spadsereure paa de i Byens umiddelbare Omgivelser anlagte beplantede Gangstier, forkuet og fordummet. Naar jeg tænkte paa min tidligere ulykkelige Kærlighed,